REZUMAT AL DECIZIEI COMISIEI

din 10 ianuarie 2022

de respingere a competenței sale în sensul articolelor 1 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului [1] **(Cazul C.1886 – Iliad – Invitație de a acționa în temeiul articolului 265)**

(notificat prin documentul cu numărul C(2022)78)

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(2023/C 2/04)

(1) La 10 noiembrie 2021, Comisia Europeană („Comisia") a primit o invitație de a acționa („invitația de a acționa") din partea Iliad S.A. („Iliad", Franța), în conformitate cu articolul 265 din TFUE, prin care i s-a solicitat să decidă dacă are competență asupra concentrării economice dintre Télévision Française 1 SA („TF1", Franța) și Métropole Télévision S.A. („M6", Franța) („tranzacția").

1. PĂRȚILE ȘI TRANZACȚIA

(2) TF1 este o filială deținută parțial, și anume 43,7 %, de Bouygues S.A. („Bouygues"). Bouygues își desfășoară activitatea în sectoarele construcțiilor, telecomunicațiilor și mass-mediei. Activitatea principală a TF1, fie direct, fie prin intermediul filialelor sale, constă în difuzarea de canale de televiziune. TF1 desfășoară și alte activități legate de activitatea sa principală în calitate de post de televiziune: producție audiovizuală și cinematografică, achiziționare de drepturi audiovizuale, comercializare de spațiu publicitar, publicare și distribuire de DVD-uri și CD-uri muzicale, dezvoltare de produse legate de radiodifuziune și dezvoltare de servicii digitale și interactive.

(3) M6 este o filială deținută parțial de RTL Group S.A. („RTL"), care deține 48,26 % din M6; RTL este deținută în proporție de 76,28 % de Bertelsmann SE &Co. Activitatea principală a M6, fie direct, fie prin intermediul filialelor sale, constă în difuzarea de canale de televiziune. Totodată, M6 desfășoară și alte activități legate de activitatea sa principală în calitate de post de televiziune: producție audiovizuală și cinematografică, achiziționare de drepturi audiovizuale, comercializare de spațiu publicitar, publicare și distribuire de DVD-uri și CD-uri muzicale, dezvoltare de produse legate de radiodifuziune și dezvoltare de servicii digitale. În fine, M6 controlează grupul de radio RTL France, care deține mai multe licențe de difuzare a programelor radio în Franța metropolitană și care desfășoară diverse activități legate de funcționarea acestor servicii radio.

(4) [Descrierea tranzacției]. După încheierea tranzacției, Bouygues va deține aproximativ 30 % din capitalul noii entități, în timp ce Bertelsmann va deține, prin intermediul RTL, aproximativ 16 % din capitalul noii entități.

2. SITUAȚIA DE FAPT ȘI PROCEDURA

(5) La 17 mai 2021, TF1, M6, Bouygues și RTL au anunțat că au încheiat proiecte de acorduri de inițiere a unor negocieri exclusive pentru concentrarea activităților desfășurate de TF1 și M6. La 17 mai 2021, Bouygues și RTL au semnat două memorandumuri de înțelegere. Aceste memorandumuri de înțelegere au fost urmate, la 8 iulie 2021, de semnarea unui acord-cadru între Bouygues și RTL și a unui acord de combinare de întreprinderi între TF1 și M6 („acordurile"). Bouygues și RTL au convenit, de asemenea, asupra unui proiect de acord al acționarilor care urma să fie semnat după încheierea tranzacției („acordul acționarilor").

[1] JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice"). Începând cu 1 decembrie 2009, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE") a introdus anumite modificări, precum înlocuirea termenului de „Comunitate" cu cel de „Uniune" și a celui de „piață comună" cu cel de „piață internă". Terminologia din TFUE va fi folosită pe tot parcursul prezentei decizii.

(6) La 29 octombrie 2021, autoritatea franceză de concurență (Autorité de la concurrence, „ADLC") a trimis un chestionar mai multor participanți la piață, inclusiv Iliad, pentru a obține opiniile acestora cu privire la tranzacție ([2]). În introducerea chestionarului, ADLC menționează faptul că *chestionarul are ca obiect concentrarea economică propusă dintre grupurile TF1 și* [M6] *în cadrul unei entități noi.* [Noua entitate] *ar fi controlată exclusiv de* [Bouygues]. Prin urmare, în introducerea testului de piață se precizează că *tranzacția în cauză este supusă autorizării de către [ADLC], care este autoritatea independentă de serviciu public din Franța responsabilă cu reglementarea concurenței pe piețe.*

(7) La 10 noiembrie 2021, Iliad a trimis Comisiei o invitație de a acționa ([3]). În special, Iliad a susținut că, în pofida celor susținute de ADLC, noua entitate ar fi controlată în comun de Bouygues și Bertelsmann și că, prin urmare, ar avea o dimensiune europeană.

3. **DIMENSIUNEA EUROPEANĂ**

3.1. **Contextul juridic**

(8) În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul privind concentrările economice, Comisia are competența exclusivă de a evalua concentrările care au o dimensiune europeană. Articolul 1 din Regulamentul privind concentrările economice conține două seturi alternative de praguri pentru a stabili dacă o concentrare are o dimensiune europeană.

(9) În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul privind concentrările economice, o concentrare are o dimensiune europeană în cazul în care (i) cifra de afaceri totală realizată la nivel mondial de toate întreprinderile implicate depășește 5 000 de milioane EUR și (ii) cifra de afaceri totală realizată în Uniune de către fiecare din cel puțin două întreprinderi implicate depășește 250 de milioane EUR, cu excepția cazurilor în care fiecare dintre întreprinderile implicate realizează mai mult de două treimi din cifra sa totală de afaceri la nivelul Uniunii într-un singur stat membru.

(10) O concentrare care nu atinge pragurile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) are o dimensiune europeană în cazul în care: (i) cifra totală de afaceri combinată realizată la nivel mondial de toate întreprinderile implicate depășește 2 500 de milioane EUR; (ii) în fiecare din cel puțin trei state membre, cifra totală de afaceri combinată realizată de toate întreprinderile implicate depășește 100 de milioane EUR; (iii) în fiecare din cel puțin trei state membre care sunt incluse la punctul (ii), cifra totală de afaceri realizată de către fiecare din cel puțin două dintre întreprinderile implicate depășește 25 de milioane EUR; și (iv) cifra totală de afaceri realizată în Uniune de către fiecare din cel puțin două dintre întreprinderile implicate depășește 100 de milioane EUR, cu excepția cazurilor în care fiecare dintre întreprinderile implicate realizează mai mult de două treimi din cifra sa totală de afaceri la nivelul Uniunii într-un singur stat membru [articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul privind concentrările economice].

(11) În scopul stabilirii competenței, întreprinderile implicate sunt acelea care participă la o concentrare, și anume o fuziune sau o preluare a controlului, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul privind concentrările economice ([4]).

(12) În cazul preluării controlului exclusiv, întreprinderile implicate sunt întreprinderea care preia controlul și întreprinderea-țintă ([5]).

([2]) Invitația de a acționa, anexa 1.

([3]) La 30 noiembrie 2021, ca răspuns la cererea de observații a Comisiei („Observațiile Bouygues"), Bouygues a informat Comisia că invitația de a acționa *a fost semnată de președintele Consiliului de administrație al Iliad SA, care nu avea puterea de reprezentare și, prin urmare, nu putea acționa în numele și pe seama Iliad*. Prin scrisoarea de ratificare (în sensul articolului 1156 al treilea paragraf și al articolului 1998 al doilea paragraf din Codul civil francez) și prin confirmarea transmisă Comisiei la 6 decembrie 2021, Iliad a confirmat că directorul său general l-a mandatat verbal pe președintele consiliului de administrație al Iliad să trimită Comisiei invitația de a acționa (a se vedea, în acest sens, răspunsul Iliad la solicitarea de informații nr. 1). Astfel, Comisia consideră că invitația de a acționa înaintată de Iliad era validă.

([4]) Comunicarea jurisdicțională consolidată a Comisiei în temeiul Regulamentului privind concentrările economice, astfel cum a fost rectificată (JO C 43, 21.2.2009, p. 10), punctul 129 („Comunicarea jurisdicțională consolidată").

([5]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 134.

(13) În cazul preluării controlului în comun asupra unei asocieri în participațiune nou create după ce o întreprindere a contribuit la asocierea în participațiune cu o filială preexistentă sau cu o activitate comercială (asupra căreia a exercitat anterior controlul exclusiv), fiecare dintre întreprinderile care controlează în comun este considerată întreprindere implicată. În acest caz, cifra de afaceri a asocierii în participațiune face parte din cifra de afaceri a societății-mamă inițiale ([6]).

3.2. **Cifra de afaceri**

(14) În 2020, Bouygues a înregistrat o cifră de afaceri la nivel mondial de 34,7 miliarde EUR, o cifră de afaceri realizată în Uniune de [cifra de afaceri] miliarde EUR și o cifră de afaceri realizată în Franța de [cifra de afaceri] miliarde EUR. Prin urmare, Bouygues realizează în Franța peste două treimi din cifra sa de afaceri totală de la nivelul Uniunii.

(15) În 2020, Bertelsmann a înregistrat o cifră de afaceri la nivel mondial de 17,3 miliarde EUR, o cifră de afaceri realizată în Uniune de [cifra de afaceri] miliarde EUR și o cifră de afaceri realizată în Franța de [cifra de afaceri] miliarde EUR. Prin urmare, Bertelsmann nu realizează în Franța peste două treimi din cifra sa de afaceri totală de la nivelul Uniunii.

(16) În 2020, M6 a înregistrat o cifră de afaceri la nivel mondial de 1,27 miliarde EUR, o cifră de afaceri realizată în Uniune de [cifra de afaceri] miliarde EUR și o cifră de afaceri realizată în Franța de [cifra de afaceri] miliarde EUR. Prin urmare, M6 realizează în Franța peste două treimi din cifra sa de afaceri totală de la nivelul Uniunii.

(17) Indiferent dacă se iau în considerare cifrele de afaceri ale Bouygues și M6 sau ale Bouygues și Bertelsmann, nu există nicio îndoială că acestea depășesc pragurile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) literele (a) și (b). Cu toate acestea, dacă s-ar lua în considerare doar cifrele de afaceri ale Bouygues și M6, tranzacția nu ar avea o dimensiune europeană, întrucât Bouygues și M6 realizează în Franța peste două treimi din cifra lor de afaceri de la nivelul Uniunii. Dacă s-ar lua în considerare cifrele de afaceri ale Bouygues și Bertelsmann, tranzacția ar avea o dimensiune europeană, întrucât Bertelsmann nu realizează în Franța peste două treimi din cifra sa de afaceri a Uniunii.

(18) Prin urmare, este necesar să se stabilească întreprinderile implicate în tranzacție.

3.3. **Întreprinderile implicate în tranzacție**

(19) În opinia ADLC și Bouygues, noua entitate va fi controlată exclusiv de către Bouygues ([7]). Într-o astfel de situație, întreprinderile implicate ar fi Bouygues și M6, iar concentrarea nu ar avea o dimensiune europeană.

(20) În schimb, Iliad susține că noua entitate va fi controlată în comun de Bouygues și Bertelsmann ([8]). Într-o astfel de situație, întreprinderile implicate ar fi Bouygues și Bertelsmann ([9]), iar concentrarea ar avea o dimensiune europeană.

(21) Pentru a stabili care întreprinderi sunt vizate de tranzacție, este necesar, în primul rând, să se determine natura controlului care va fi exercitat asupra noii entități.

3.3.1. *Natura controlului asupra noii entități*

3.3.1.1. Introducere în guvernanța noii entități

(22) După încheierea tranzacției, Bouygues va deține aproximativ 30 % din capitalul noii entități, în timp ce Bertelsmann va deține, prin intermediul RTL, aproximativ 16 % din capitalul noii entități.

([6]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 139.
([7]) A se vedea analiza ADLC cu privire la aplicabilitatea Regulamentului privind concentrările economice în cazul tranzacției din 30 noiembrie 2021, p. 7 și observațiile formulate de Bouygues, p. 10.
([8]) Invitația de a acționa, p. 1-3.
([9]) Inclusiv M6.

(23) În ceea ce privește adunarea acționarilor noii entități („adunarea acționarilor”), articolul 2.5 din Acordul acționarilor prevede că Bouygues și Bertelsmann trebuie să convină, înaintea oricărei adunări generale, asupra unei poziții comune cu privire la toate punctele de pe ordinea de zi. În caz de dezacord, Bertelsmann va trebui, în principiu, să își alinieze votul la poziția Bouygues.

(24) Consiliul de administrație al noii entități („Consiliul de administrație”) va fi compus din 12 membri. Bouygues va fi în măsură să numească patru membri, inclusiv directorul executiv și președintele Consiliului de administrație ([10]) („directorul general”) și să propună doi membri independenți. Bertelsmann va fi în măsură să numească doi directori, inclusiv vicepreședintele Consiliului de administrație și să propună [numărul de membri independenți propuși de Bertelsmann]. În conformitate cu articolul 2.1.4 din Acordul acționarilor, orice decizie din cadrul Consiliului de administrație trebuie adoptată cu majoritatea voturilor exprimate. În caz de paritate a voturilor, votul directorului general este decisiv. Articolul 2.1.2 din Acordul acționarilor prevede că Bouygues și Bertelsmann trebuie să convină asupra unei poziții comune cu privire la toate punctele de pe ordinea de zi a Consiliului de administrație. În caz de dezacord, Bertelsmann va trebui, în principiu, să își alinieze votul la poziția Bouygues.

3.3.1.2. Argumentele prezentate de Iliad

(25) Iliad susține că noua entitate va fi controlată în comun de Bouygues și Bertelsmann.

(26) În susținerea poziției sale, Iliad afirmă, în primul rând, că structura tranzacției, astfel cum a fost planificată de Bouygues și de Bertelsmann, permite să se concluzioneze că noua entitate va fi controlată în comun de Bouygues și de Bertelsmann. Iliad subliniază că, după încheierea tranzacției, Bertelsmann (prin intermediul RTL) va deține 16 % din capitalul noii entități. Prin urmare, Bertelsmann va fi al doilea acționar ca mărime al noii entități.

(27) Potrivit Iliad, Bertelsmann va fi astfel un acționar-cheie al noii entități, în special datorită expertizei RTL în sectorul audiovizual. În opinia Iliad, reiese dintr-un interviu cu Thomas Rabe, directorul general al Bertelsmann, și Olivier Roussat, directorul general al Bouygues, că Bouygues și Bertelsmann se consideră parteneri pe termen lung, având o viziune comună asupra pieței ([11]). Această opinie a fost reiterată în cadrul unei prezentări destinate investitorilor, când TF1 și M6 au susținut că RTL va rămâne un acționar strategic pe termen lung ([12]). În plus, Iliad subliniază că, în măsura în care nici Bouygues, nici RTL nu dispun individual de suficiente drepturi de vot pentru a întruni o majoritate în cadrul adunărilor acționarilor, numai exercitarea în comun a drepturilor lor de vot le-ar putea asigura o majoritate ([13]).

(28) În al doilea rând, Iliad consideră că Bouygues și RTL vor acționa ca parteneri strategici printr-o acțiune concertată. Acțiunea concertată, în sensul articolului L.233-10 din Codul comercial francez, este definită drept *un acord încheiat între persoane pentru a dobândi, a înstrăina sau a exercita drepturi de vot, pentru a implementa o politică comună față de societate sau pentru a obține controlul asupra respectivei societăți*. În plus, o astfel de acțiune este un indiciu utilizat de ADLC pentru a stabili natura controlului exercitat de una sau mai multe întreprinderi asupra unei alte întreprinderi ([14]).

(29) În al treilea rând, Iliad consideră că Bertelsmann va avea o reprezentare deosebită în Consiliul de administrație ([15]). Iliad subliniază că primul director general al noii entități va fi Nicolas de Tavernost, actual președinte al Consiliului de administrație al M6. Iliad menționează, totodată, că, dat fiind numărul de membri de care dispun în mod individual Bouygues (patru) și Bertelsmann (trei) în Consiliul de administrație, nici Bouygues, nici Bertelsmann nu pot acționa pe cont propriu ([16]).

([10]) Primul director general al noii entități va fi Nicolas de Tavernost, actualul președinte al Consiliului de administrație al M6.
([11]) Invitația de a acționa, anexa 2, punctul 7.
([12]) Invitația de a acționa, anexa 2, punctul 8.
([13]) Invitația de a acționa, anexa 2, punctele 10-12.
([14]) Invitația de a acționa, anexa 2, punctele 16-20.
([15]) Invitația de a acționa, anexa 2, punctele 22-23.
([16]) Invitația de a acționa, anexa 2, punctele 24-26.

(30) În final, Iliad afirmă că Bouygues și Bertelsmann au elaborat o strategie comună, astfel cum se arată în comunicatele de presă și în prezentările destinate investitorilor ([17]).

3.3.1.3. Argumentele prezentate de ADLC și Bouygues

(31) Potrivit ADLC și Bouygues, tranzacția este structurată astfel încât să se asigure că Bouygues deține controlul exclusiv asupra noii entități ([18]).

(32) În ceea ce privește adunarea acționarilor, Bouygues subliniază că, în conformitate cu articolul 2.5 din Acordul acționarilor, Bouygues și Bertelsmann vor trebui să se consulte reciproc înaintea oricărei adunări a acționarilor pentru a încerca să stabilească o poziție comună cu privire la fiecare viitor vot. În cazul unui dezacord între Bouygues și Bertelsmann, poziția propusă de Bouygues ar prevala, iar Bertelsmann ar trebui să voteze în conformitate cu decizia Bouygues ([19]). O analiză a ratelor anterioare de participare la adunările acționarilor TF1 și M6 ar sugera că drepturile de vot combinate ale Bouygues și Bertelsmann ar conferi acestor societăți o majoritate de facto în cadrul adunărilor acționarilor.

(33) În ceea ce privește Consiliul de administrație, Bouygues ia act de faptul că, în conformitate cu articolul 2.1.1 din Acordul acționarilor, Consiliul de administrație al noii entități va fi compus din 12 membri, dintre care jumătate vor fi numiți de Bouygues, inclusiv președintele cu vot decisiv ([20]).

(34) Ca și în cazul pregătirii adunărilor acționarilor, Bouygues afirmă că Acordul acționarilor impune o perioadă de consultare între Bouygues și Bertelsmann anterior oricărei reuniuni a Consiliului de administrație ([21]). În cazul unui dezacord între Bouygues și Bertelsmann, poziția propusă de Bouygues ar prevala, iar Bertelsmann ar trebui să voteze în conformitate cu decizia Bouygues ([22]). Bertelsmann nu poate acționa independent de poziția Bouygues decât în cazuri excepționale. În special, articolul 2.1.2 din Acordul acționarilor prevede că Bertelsmann nu va fi obligată să urmeze poziția Bouygues în cazul în care Bertelsmann sau unul dintre reprezentanții săi în Consiliul de administrație consideră că o decizie ar fi ilegală sau contrară interesului corporativ al noii entități ([23]). În plus, articolul 2.1.4 enumeră aspectele în privința cărora Bertelsmann nu va fi obligată să își alinieze votul la poziția Bouygues, însă aceste aspecte ar trebui să vizeze numai deciziile excepționale care ar putea afecta valoarea noii entități ([24]).

(35) În final, Bouygues afirmă că va controla toate deciziile strategice ale noii entități, inclusiv planul de afaceri și bugetul acesteia, investițiile și numirea directorilor săi. În această privință, Bouygues subliniază că faptele invocate de Iliad pentru a concluziona că Bouygues și Bertelsmann au elaborat o strategie comună se bazează numai pe comunicate de presă, care nu redau întregul conținut al acordurilor și al Acordului acționarilor ([25]).

3.3.1.4. Aprecierea Comisiei

(A) Contextul juridic

(36) Potrivit Comunicării jurisdicționale consolidate, controlul în comun există atunci când două sau mai multe întreprinderi sau persoane au posibilitatea de a exercita o influență decisivă asupra unei alte întreprinderi. Prin influență decisivă, Comisia înțelege, în mod normal, competența de a bloca deciziile care determină strategia comercială a unei întreprinderi. Întreprinderile care preiau controlul în comun al unei alte întreprinderi trebuie să ajungă la o înțelegere în legătură cu stabilirea politicii comerciale a asocierii în participațiune și trebuie să colaboreze ([26]).

([17]) Invitația de a acționa, anexa 2, punctele 27-33.
([18]) A se vedea analiza ADLC cu privire la aplicabilitatea Regulamentului privind concentrările economice în cazul tranzacției din 30 noiembrie 2021, p. 7 și observațiile formulate de Bouygues, p. 10.
([19]) Observațiile formulate de Bouygues, p. 5.
([20]) Observațiile formulate de Bouygues, p. 8.
([21]) Observațiile formulate de Bouygues, p. 5-6.
([22]) Observațiile formulate de Bouygues, p. 5.
([23]) Observațiile formulate de Bouygues, p. 6.
([24]) Observațiile formulate de Bouygues, p. 6 și 9.
([25]) Observațiile formulate de Bouygues, p. 9.
([26]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 62.

(37) Comisia utilizează o serie de criterii pentru a stabili existența unui control în comun.

(38) Cu toate că poate exista un control în comun atunci când două societăți-mamă își împart în mod egal drepturile de vot și reprezentarea la nivelul organelor de decizie, Comisia nu consideră că această condiție este necesară. Prin urmare, poate exista un control în comun și în absența unor drepturi de vot egale sau a unei reprezentări egale. Acest lucru este valabil în special atunci când acționarii minoritari beneficiază de drepturi suplimentare, cum ar fi drepturi de veto asupra deciziilor strategice în ceea ce privește noua entitate ([27]). Drepturile de veto care conferă control în comun vizează, de regulă, decizii privind aspecte legate de buget, planul de afaceri, investiții importante sau numirea conducerii superioare.

(39) În plus, Comisia este de părere că exercitarea în comun a drepturilor de vot poate conduce la un control în comun. Prin urmare, chiar în absența unor drepturi de veto specifice, două sau mai multe întreprinderi care dețin un pachet minoritar de acțiuni într-o altă întreprindere pot prelua controlul în comun ([28]). Acesta este cazul în care participațiile minoritare oferă împreună mijloacele pentru controlul întreprinderii țintă. Aceasta poate rezulta dintr-un acord obligatoriu din punct de vedere juridic încheiat în acest sens sau poate fi stabilit de facto, în special atunci când există interese comune puternice ([29]).

(40) În final, Comisia ia în considerare alți factori, inclusiv existența unui vot decisiv ([30]). Existența controlului în comun presupune neacordarea votului decisiv numai uneia dintre societățile mamă, deoarece acest lucru ar duce la existența controlului exclusiv pentru societatea care beneficiază de votul decisiv ([31]). Cu toate acestea, există control în comun în cazul în care importanța și eficiența votului decisiv sunt limitate ([32]).

(B) Drepturile de veto ale Bertelsmann în cadrul noii entități

(41) Astfel cum s-a explicat la punctele (22)–(24) de mai sus, cu excepția cazului în care se specifică altfel, Bertelsmann va trebui să își alinieze votul la poziția Bouygues, atât în cadrul reuniunilor Consiliului de administrație, cât și în cadrul Adunării acționarilor.

(42) Cu titlu de excepție, articolul 2.1.4 din Acordul acționarilor [prevede un mecanism care permite Bertelsmann să voteze împotriva unei propuneri privind un anumit număr de aspecte în cazuri excepționale] ([33]). Comisia consideră că acest mecanism de la articolul 2.1.4 din Acordul acționarilor este similar cu dreptul de veto al Bertelsmann cu privire la aceste aspecte. [Detalii privind funcționarea Acordului acționarilor]. Prin urmare, Bertelsmann va avea drept de veto cu privire la aspectele enumerate la articolul 2.1.4 din Acordului acționarilor.

(43) În primul rând, articolul 2.1.4 din Acordului acționarilor conține o listă de aspecte asupra cărora Bertelsmann va avea, în mod excepțional, drept de veto. Este vorba, în special, de modificarea statutului, înlocuirea auditorilor, orice modificare a politicii de distribuire a dividendelor, orice modificare a normelor de guvernanță, orice majorare de capital, o creștere semnificativă a datoriei și angajamentul noii entități rezultate în urma concentrării cu privire la orice activitate nouă care nu este inclusă în obiectul său de activitate. În ceea ce privește aceste drepturi de veto, Comisia observă că, în conformitate cu punctul 66 din Comunicarea jurisdicțională consolidată, aceste aspecte nu se referă la deciziile strategice ale noii entități. Dreptul de veto al Bertelsmann se aplică aspectelor care vizează existența noii entități și, prin urmare, nu îi pot conferi, ca atare, controlul în comun asupra entității respective. Mai degrabă, aceste drepturi de veto corespund celor acordate în mod normal acționarilor minoritari pentru a le proteja interesele financiare în calitate de investitori ai unei asocieri în participațiune.

(44) Articolul 2.1.4 din Acordului acționarilor acordă, de asemenea, întreprinderii Bertelsmann drepturi de veto în ceea ce privește anumite tipuri de investiții. În special, Bertelsmann își va păstra dreptul de a nu da curs propunerii întreprinderii Bouygues privind (i) orice investiție, vânzare sau achiziție de acțiuni, activități comerciale și active care depășesc [valoarea pragului] EUR per tranzacție; (ii) orice achiziție de drepturi asupra conținutului audiovizual care depășește [valoarea pragului] EUR per tranzacție pe an; (iii) orice acord de distribuție comercială care depășește [valoarea pragului] EUR per tranzacție pe an; (iv) crearea unei asocieri în

([27]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 65.
([28]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 74.
([29]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctele 74-76.
([30]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 82.
([31]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 82.
([32]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 82.
([33]) Această obligație nu se extinde asupra membrilor independenți propuși de către Bouygues sau Bertelsmann.

participațiune sau a unui parteneriat sau a unei alte garanții, pentru o sumă care depășește [valoarea pragului] EUR pe an pentru fiecare dintre acestea; și (v) orice inițiere a unui litigiu privind o sumă care depășește [valoarea pragului] EUR. În acest sens, Comisia observă că pragurile stabilite în Acordul acționarilor depășesc valoarea aproape tuturor investițiilor realizate în ultimii zece ani de către TF1 (și a tuturor investițiilor realizate de M6) ([34]). Prin urmare, drepturile de veto ale Bertelsmann nu sunt de natură să îi confere drept de veto asupra desfășurării normale a activității noii entități. Având în vedere sumele prevăzute, aceste drepturi de veto corespund unor drepturi care protejează de regulă acționarii minoritari.

(45) Prin urmare, având în vedere cele sus-menționate, Comisia consideră că Bertelsmann nu va exercita controlul în comun asupra noii entități ca urmare a drepturilor de veto prevăzute la articolul 2.1.4 din Acordul acționarilor.

(46) Primul director general al entității rezultate în urma concentrării va fi numit de Bouygues și Bertelsmann ([35]). El va fi unul dintre cei patru membri ai Consiliului de administrație numiți de Bouygues. În timpul perioadei de restricționare ([36]), Bouygues poate să îl destituie pe directorul general al noii entități în urma discuțiilor cu întreprinderea Bertelsmann, dar fără ca aceasta din urmă să aibă drept de veto asupra deciziei finale. În ceea ce privește numirea viitorilor directori generali, Bouygues va trebui să propună o listă de [...] candidați [...], iar Bertelsmann va avea dreptul de veto asupra unuia dintre aceștia ([37]). Prin urmare, Bouygues va avea ultimul cuvânt cu privire la alegerea [directorului general], cu excepția cazului în care Bertelsmann consideră că există preocupări serioase de natură etică cu privire la candidat ([38]). […] ([39]). Rezultă că, atât în timpul perioadei de restricționare, cât și ulterior acesteia, Bouygues va avea ultimul cuvânt în ceea ce privește numirea și destituirea directorului general al noii entități. Bertelsmann va avea drept de veto numai asupra [...] și asupra numirii unui candidat cu privire la care Bertelsmann consideră că există preocupări serioase de natură etică. Pe de altă parte, Bertelsmann nu va avea drept de veto asupra destituirii directorului general. Prin urmare, drepturile de veto ale Bertelsmann în cadrul procesului de numire a directorului general al noii entități sunt similare unui drept de consultare, care corespunde unor drepturi ce îi protejează de obicei pe acționarii minoritari. Comisia observă, de asemenea, că Bouygues va fi în măsură să îl destituie fără întârziere pe primul director general al noii entități.

(47) Prin urmare, Comisia consideră că Bertelsmann nu va exercita controlul în comun asupra noii entități ca urmare a implicării sale în numirea și destituirea directorului general al noii entități.

(48) În ceea ce privește planul de afaceri și bugetul, Comisia constată că articolul 2.2.1 din Acordul acționarilor instituie o comisie de audit responsabilă cu întocmirea bugetului și a planului de afaceri, care va fi alcătuită dintr-un membru al Consiliului de administrație numit de către Bouygues și un membru al Consiliului de administrație numit de către Bertelsmann ([40]). [Bouygues și Bertelsmann vor conveni asupra primului plan de afaceri] ([41]). În plus, planurile de afaceri viitoare, cu privire la care Bertelsmann nu poate formula obiecții decât în cazul în care le consideră incompatibile cu interesul corporativ al noii entități ([42]), vor trebui să respecte obiectivele privind veniturile, sinergia și investițiile convenite de Bouygues și Bertelsmann ([43]). Prin urmare, [în ceea ce privește viitoarele planuri de afaceri, Bouygues va putea să își impună decizia în Consiliul de administrație datorită votului său decisiv] ([44]). Aceste planuri de afaceri și bugete viitoare constituie decizii strategice ale noii entități.

([34]) Bouygues confirmă că aceste praguri au fost depășite de TF1 doar de trei ori începând din 2011 și nu au fost niciodată depășite de către M6. În plus, ca răspuns la solicitarea de informații nr. 2, Bouygues a confirmat că, după caz, consolidarea datelor istorice între grupurile TF1 și M6 nu a condus la nicio altă depășire a pragurilor stabilite la articolul 2.1.4 (a se vedea solicitarea de informații nr. 2, răspunsul la întrebarea nr. 2 și anexa). Astfel, Comisia consideră că pragurile sunt suficient de ridicate pentru a nu conferi întreprinderii Bertelsmann drept de veto asupra deciziilor strategice ale noii entități.

([35]) Acordul acționarilor, articolul 2.3.

([36]) Articolul 3.2 din Acordul acționarilor prevede că, în afara cazurilor excepționale, Bertelsmann trebuie să își păstreze participațiile în noua Entitate pentru [o perioadă specifică] („**perioada de restricționare**”).

([37]) Acordul acționarilor, articolul 2.3.

([38]) Acordul acționarilor, articolul 2.1.2.

([39]) Acordul acționarilor, articolul 2.3.

([40]) Acordul acționarilor, articolul 2.2.1.

([41]) Acordul acționarilor, articolul 2.2.1. În plus, în răspunsul său la solicitarea de informații nr. 2, Bouygues a confirmat că acordurile îi oferă posibilitatea de a modifica planul de afaceri pe termen scurt și de a revoca primul buget [a se vedea solicitarea de informații nr. 2, răspunsul la întrebarea nr. 5 litera (b)].

([42]) Acordul acționarilor, articolul 2.1.2.

([43]) Acordul acționarilor, articolul 2.2.1.

([44]) A se vedea punctul (62) de mai jos.

(49) Prin urmare, Comisia consideră că Bertelsmann nu va exercita controlul în comun asupra noii entități ca urmare a mecanismului de discutare și adoptare a viitoarelor planuri de afaceri și bugete ale noii entități.

(50) Prin urmare, Comisia observă că nu există niciun drept care să îi confere întreprinderii Bertelsmann un drept de veto asupra deciziilor strategice privind noua entitate.

(C) Exercitarea în comun a drepturilor de vot

(51) În ceea ce privește adunările acționarilor, pe lângă aspectele menționate la articolul 2.1.4 din Acordul acționarilor (discutate la punctele (43)–(45) de mai sus), Bertelsmann nu se va putea opune unei poziții luate de Bouygues.

(52) Cu toate acestea, în cadrul Consiliului de administrație, pe lângă aspectele prevăzute la articolul 2.1.4 din Acordul acționarilor și numirea directorului general al noii entități (discutate la punctele (43)–(47) de mai sus), Bertelsmann are dreptul de a se opune oricărei decizii pe care o consideră ilegală sau contrară interesului corporativ al entității respective (articolul 2.1.2 din Acordul acționarilor).

(53) Conceptul de interes corporativ nu face obiectul unor condiții specifice. Totuși, astfel cum a arătat Bouygues, (i) excepția prevăzută la articolul 2.1.2 din Acordul acționarilor este uzuală și nu este specifică sectorului audiovizual, (ii) aplicându-se numai în situații extreme, (iii) întrucât obiectivul acesteia este de a preveni orice răspundere civilă și/sau penală pentru membrii numiți de către Bertelsmann ([45]). Prin urmare, Comisia observă că domeniul de aplicare al excepției este limitat.

(54) Rezultă că Bertelsmann nu va fi în măsură *de jure* să exercite o influență decisivă asupra noii entități în conformitate cu condițiile Acordului acționarilor. Cu toate acestea, trebuie să se evalueze dacă exercitarea în comun a drepturilor de vot ar putea exista, de asemenea, *de facto*.

(55) În primul rând, Bertelsmann deține un know-how în sectorul audiovizualului care depășește activitățile noii entități. În plus, chiar dacă Bertelsmann nu va putea să își impună poziția, Bouygues și Bertelsmann vor trebui să se consulte reciproc pentru a încerca să convină asupra unei poziții comune de vot înainte de fiecare reuniune a Consiliului de administrație sau a Adunării acționarilor noii entități. Prin urmare, nu se poate exclude faptul că Bouygues și Bertelsmann ar putea acționa ca o singură entitate în cadrul organelor de decizie ale noii entități. În plus, viitorul director general al noii entități va continua să aibă mai multe roluri în cadrul Bertelsmann ([46]).

(56) Totuși, Bouygues dispune de asemenea de know-how în sectorul audiovizualului și nu va depinde în niciun fel de Bertelsmann în această privință. În plus, Bertelsmann nu va avea relații comerciale importante cu noua entitate ([47]). În sfârșit, Bouygues își păstrează dreptul de a-l destitui pe directorul general al noii entități fără ca Bertelsmann să se poată opune deciziei.

(57) Rezultă că nu există niciun element care să susțină existența unui interes comun puternic între Bouygues și Bertelsmann.

(58) În absența unui astfel de interes, Comisia consideră că posibila apariție a unor alianțe între acționarii minoritari exclude, în mod normal, prezumția unui control în comun *de facto*. În speță, este posibil ca, atât în cadrul Consiliului de administrație, cât și al unei Adunări a acționarilor, Bouygues să se alinieze la poziția altor acționari minoritari referitor la unele aspecte în privința cărora Bertelsmann ar avea un interes de a vota împotriva Bouygues.

([45]) A se vedea solicitarea de informații nr. 2, răspunsul la întrebarea nr. 1.

([46]) Invitația de a acționa, anexa 2, punctul 23.

([47]) În răspunsul său la solicitarea de informații nr. 2, Bouygues a confirmat intenția de a înceta tranzacțiile intragrup dintre M6 și Bertelsmann [a se vedea solicitarea de informații nr. 2, răspunsul la întrebarea 4 litera (b)]. Cu toate acestea, Bouygues a arătat că noua entitate ar putea, la fel ca orice alt operator, să obțină conținuturi sau servicii de la filialele Bertelsmann în condițiile pieței.

(59) În plus, Comisia observă că, în cazul unui dezacord între întreprinderile Bouygues și Bertelsmann, aceasta din urmă este obligată să își păstreze participațiile numai în perioada de restricționare (durata perioadei de restricționare). La sfârșitul acestei perioade, Bertelsmann va putea să își vândă acțiunile, acordând Bouygues un drept de preempțiune pentru [cuantumul participațiilor] dintre acțiuni. Celelalte participații pot fi vândute în mod liber, [cu condiția ca alegerea cumpărătorului să nu genereze probleme de concurență]. Prin urmare, Comisia consideră că, în caz de dezacord, supraviețuirea noii entități nu ar fi afectată.

(60) Astfel, Comisia concluzionează că acordurile și Acordul acționarilor nu dau naștere la o exercitare în comun *de facto* a drepturilor de vot.

(D) Votul decisiv

(61) În orice caz, în conformitate cu punctul 82 din Comunicarea jurisdicțională consolidată, existența controlului în comun presupune să nu se acorde votul decisiv numai uneia dintre societățile-mamă, deoarece acest lucru ar duce la existența controlului exclusiv pentru societatea care beneficiază de votul decisiv.

(62) În cazul de față, Bouygues va deține controlul asupra a jumătate dintre membrii Consiliului de administrație, inclusiv asupra directorului general ([48]), care va dispune de votul decisiv. În consecință, se pare că votul întreprinderii Bertelsmann nu este necesar pentru a se adopta o poziție a întreprinderii Bouygues în cadrul Consiliului de administrație, cu excepția cazului în care aspectele sunt rezervate în sensul articolului 2.1.4 din Acordul acționarilor (potrivit căruia voturile nu pot fi cumulate). În mod similar, în cadrul Adunării acționarilor, Bertelsmann va putea să respingă o poziție adoptată de Bouygues numai în cazul unor aspecte rezervate în sensul articolului 2.1.4 din Acordul acționarilor (potrivit căruia voturile nu pot fi cumulate).

(63) Așadar, ca urmare a votului decisiv al Bouygues, Bertelsmann nu va deține controlul în comun asupra noii entități.

(E) Controlul exclusiv asupra noii entități

(64) Astfel cum s-a demonstrat mai sus, Comisia observă că Bouygues va avea competența de a numi jumătate dintre membrii Consiliului de administrație al noii entități. Având în vedere dispozițiile Codului comercial francez ([49]), directorul general al noii entități, care va fi numit de Bouygues, va avea votul decisiv în caz de egalitate de voturi. Astfel, Bouygues va fi în măsură să își impună deciziile în Consiliul de administrație al noii entități. Comisia observă că aceste drepturi conferă întreprinderii Bouygues controlul exclusiv de jure asupra noii entități.

(65) În plus, în conformitate cu dispozițiile articolului 2.5 din Acordul acționarilor, cu excepția aspectelor rezervate în sensul articolului 2.1.4 din Acordul acționarilor (care nu sunt de natură să confere un control în comun), Bertelsmann trebuie să își alinieze votul la poziția Bouygues în cadrul adunărilor acționarilor. Astfel, Bouygues va controla efectiv aproximativ 46 % din drepturile de vot în cadrul adunărilor acționarilor noii entități. Conform statisticilor istorice consolidate prezentate de Bouygues, acestea constituie mai mult de jumătate din drepturile de vot reprezentate efectiv în cadrul adunărilor acționarilor ([50]). Prin urmare, Comisia observă că Bouygues va exercita, de asemenea, controlul exclusiv de facto asupra noii entități. Tabelul următor prezintă datele istorice consolidate privind participarea în cadrul adunărilor acționarilor TF1 și M6 începând cu 2019.

([48]) Tribunalul Uniunii Europene a statuat deja că, în sensul aplicării Regulamentului privind concentrările economice, reprezentanții independenți desemnați de un acționar vor lua în considerare în mod inevitabil punctele de vedere ale persoanei care i-a numit (a se vedea, în această privință, Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 23 februarie 2006 în cauza T-282/02, Cementbouw Handel & Industrie / Comisia, punctul 74). În absența unor elemente de probă care să demonstreze contrariul, Comisia consideră că cei doi membri independenți ai Consiliului de administrație al noii entități numiți de întreprinderea Bouygues vor acționa în conformitate cu interesele acestei întreprinderi.

([49]) Codul comercial francez, articolul L.225-37.

([50]) A se vedea solicitarea de informații nr. 2, răspunsul la întrebarea nr. 3.

Tabelul 1

Date istorice consolidate privind participarea la nivelul TF1 și M6

Anul	Rata de participare consolidată	Rata estimată a participațiilor Bouygues	Rata de participare la nivelul Bouygues în raport cu totalul voturilor consolidate
2021	[…] %	46 %	[Peste jumătate] %
2020	[…] %	46 %	[Peste jumătate] %
2019	[…] %	46 %	[Peste jumătate] %

Sursă: Răspunsul oferit de Bouygues la solicitarea de informații nr. 2, întrebarea nr. 3

(66) Prin urmare, Comisia este de părere că Bouygues va deține controlul exclusiv asupra noii entități, atât în drept, cât și în fapt.

(F) Concluzie privind natura controlului asupra noii entități

(67) Din motivele expuse mai sus, Comisia consideră că noua entitate va fi controlată exclusiv de către Bouygues.

3.3.2. *Concluzie privind întreprinderile implicate în tranzacție*

(68) Comisia este de părere că, având în vedere caracterul exclusiv al controlului exercitat de Bouygues asupra noii entități, întreprinderile implicate în tranzacție sunt Bouygues (inclusiv TF1) în calitate de întreprindere care preia controlul și M6 în calitate de întreprindere-țintă.

3.4. **Concluzie privind dimensiunea europeană a tranzacției**

(69) Având în vedere că atât Bouygues, cât și M6 realizează mai mult de două treimi din cifra lor de afaceri în Franța, Comisia consideră că tranzacția nu constituie o concentrare cu dimensiune europeană.

4. **CONCLUZIE**

(70) Comisia nu are competența de a evalua tranzacția.

(71) Prezenta decizie se notifică Iliad și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, fără elemente confidențiale sau secrete comerciale.